

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1222/2015
15.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у радном спору тужиоца Г.Д. из села Б., чији је пуномоћник М.К., адвокат из Н., против туженог Н.-е. АД Н., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3190/14 од 26.03.2015. године, у седници већа одржаној 15.09.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3190/14 од 26.03.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 647/2014 од 10.06.2014. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је без правне важности решење туженог број 60/128 од 21.10.2010. године којим је тужиоцу запосленом код туженог на радном месту механичара престао радни однос отказом уговора о раду број 55/6428 9 од 14.03.2002. године са анексом уговора од 15.12.2008. године и да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад и призна му сва права на раду и по основу рада, као и да му у истом року накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3190/14 од 26.03.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности.

Према утврђеним чињеницама тужилац је био у радном односу код туженог и обављао послове маханичара. Решењем број 60/128 од 21.10.2010. године тужиоцу је престао радни однос због повреде радне обавезе из члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду, члана 6. став 1., 2, 4. и 9. Колективног уговора о утврђивању права, обавеза и одговорности запосленог код туженог и члана 20. тачка 1, 5, 7. и 13. Уговора о раду, због тога што је дана 03.09.2010. године радио у бригади у току чијег рада је већа количина алата сакривена у возило К 242, на чијој је поправци запослени радио и што из његовог задужења недостаје алат којим се реверсно дужи у алатници. Тужени је дана 09.09.2010. године и 27.09.2010. године упозорио тужиоца да му због повреде радне обавезе може престати радни однос отказом уговора о раду и затражено је мишљење синдиката. Тужилац се изјаснио на упозорење негирајући учињене повреде. Из записника од 03.09.2010. године произлази да је исти сачињен поводом претреса возила К 242 у којем је пронађен алат. Из записника о попису од 15.09.2010. године суд је утврдио да је формирана комисија од стране туженог од три члана са задатком да потпише алат из задужења запослених којима је изречена мера удаљења са рада, а из истог произлази да у касети тужиоца недостаје одређени алат којим је задужен. Из извештаја туженог произлази да се тужилац након престанка радног односа раздужио и у алатници.

На утврђено чињенично стање правилно су нижестепени судови применили материјално право када су тужбени захтев тужиоца одбили.

Одредбом члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду.

Уговором о раду 55/6428 9 од 14.03.2002. године члан 20, тачка 1, 5, 7. и 13. прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду због учињених повреда радних обавеза, уколико неблаговремено, несавесно и немарно извршава радне обавезе, незаконито управља, располаже и користи имовину и средства као и понашање запосленог у управљању, располагању и коришћењу имовине и средстава које има или може да има за последицу умањење имовине и средстава, противправно стицање имовинске користи или изазивање поремећаја у процесу рада, злоупотреби положај и прекорачи овлашћење нецелисходно незаконито и неодговорно користи средства рада. Одредбом члана 6. став 1, 2, 4. и 9. важећег КУ о утврђивању права обавеза и одговорности запосленог предвиђене су идентичне повреде радне обавезе.

У поступку је утврђено да је код туженог извршен попис алата 15.09.2010. године када је тужилац изјавио да је пописној комисији показао сав алат којим се дужи и да не постоји неко друго место на коме држи свој алат и након сачињавања списка пронађеног алата код тужиоца, тужилац је списак и потписао. Поређење списка алата који је пронађен код тужиоца и списка алата по тужиоцевом реверсном задужењу утврђено је да тужилац дана 15.09.2010. године пописној комисији није показао сав алат којим је био задужен. На основу овако утврђених

чињеница правилан је закључак нижестепених судова да је тужилац учинио повреду радне обавезе из члана 6. став 1, 2, 4. и 9. Колективног уговора о утврђивању права, обавеза и одговорности запослених код туженог и члана 20. тачка 1, 5, 7. и 13. Уговора о раду јер је неодговорно и несавесно обављао своје послове, односно да је нецелисходно, незаконито или неодговорно користио средства рада а што представља разлог за отказ уговора о раду сходно одредби члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду. Тужени је тужиоцу доставио писмено упозорење о отказном разлогу у смислу члана 180. Закона о раду, чиме му је омогућена одбрана. Стога је побијано решење о отказу уговора о раду тужиоцу законито и тужени није у обавези да тужиоца врати на рад у смислу члана 191. став 1. и 2. Закона о раду, па се ревизијом неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе у ревизији тужиоца па је нашао да су без утицаја на правилно донету одлуку нижестепених судова.

Из наведених разлога, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**